

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 282. — ŠTEV. 282.

NEW YORK, TUESDAY, DECEMBER 2, 1913. — TOREK, 2. DECEMBRA, 1913.

VOLUME XXI — LETNIK XXI

Mesto Chihuahua v rokah konstitucionalistov.

GENERAL VILLA JE POGNAL FEDERALCE V BEG. — ŠTIRJE GENERALI IN DVATISOČ VOJAKOV JE ZBEŽALO V GORE. — ZASLEDUJEJO JIH USTAŠI. — NAGRADA NA GLAVO VSAKEGA POVELJNIKA. — BLOKADA, KI JE TRAJALA KROG MESTA MESEC DNI, JE SEDAJ KONČANA IN PRIČELI SO V OZITI VLAKI.

Konstitucionalisti so zavzeli Chihuahuo. Tako se glasi poročilo iz Juareza, ki je došlo preteklo noč. Štirje generali in 2000 federalnih vojakov se nahaja na begu, dočim jih zasledujejo ljudje generala Ville. V slučaju, da jih ujamejo, bodo vsi obsojeni na smrtno kazeno.

Prodajalne v Juarezu, kojih imejitelji so se branili sprejeti depar, katerga je izdal general Villa, so bile oplenjene in trgovci so brzojavno uložili v Washington protest proti temu, da bi se dovolilo eksportirati v mejni mestu Združenih držav ukradeno blago v vrednosti \$75,000.

General Villa je sporocil generalu Carranza, da se je general Castro, federalni poveljnik v Juarezu za časa osvojitev potom konstitucionalistov, skrival na domu nemškega konzula v nekem predmestju. Generalu Villi se je naročil, naj prosi konzula za dovoljenje, da sme arretirati Castra.

Juarez, Mehika, 1. dec. — General Francisco Villa je danes naznani, da so brzojavke z njegove fronte potrdile vest, da je general Salvador Mercado in dva tisoč zveznjih čet zapustilo Chihuahuo ter se umaknilo v smeri proti severozidetu.

To novico je prinesel iz Chihuahue poseben kurir, nakar so jo brzojavili generalu Carranzi v Nogales.

Pričakuje se, da bodo konec tedna vozili vlaki v Chihuahuo ter da bo prekleiana blokada, katero so proglašili ustasi.

Mexico City, Mehika, 1. dec. — Predsednik Huerta, kogorje odhod iz mehiškega glavnega mesta je dal povod najrazličnejšim govoricam, se je vrnil danes popoldne nazaj. Med drugim se je tudi glasilo, da se je podal v Vera Cruz, odkoder je baje nameraval odpotovati v Evropo.

Mesto Torreon, ki se nahaja že dolgo časa v rokah ustašev, namrava baje osvojiti nazaj kolona federalcev pod poveljstvom generala José Refugio Velaseo. Vojaške oblasti izjavljajo, da bi

Otok obsojen radi umora.

Prince Albert, Sask., Canada, 1. dec. — Po eno uro trajajoče posvetovanje je spoznala danes porota krimi 13letno Kathleen O. Sommons, da je umorila svoj devetletno tovarisce Julijo Jennis. Sommons je z lopato ubila svojo prijateljico tekom prepriki, ki je nastal med njima v gozdu pri nabiranju korenin.

Nevarno zasledovanje.

Salt Lake, Utah, 1. dec. — Mehiski bandit Rafael Lopez, morder šestih mož, je najbrž zapadel v Andy-rovu počasni smrti, ker so v ta rov napeljali strupene žveplene pline. Za slučaj, da bi skušal nitri iz rova, bi ga ustrelili pažniki, ki stoje krog rova.

Krasni in brzi parnik (Avstro-American proge)

MARTHA WASHINGTON
odpluje v četrtek dne 11. decembra

vožja do Trsta same 13. dec.

do Trsta ali Reke - - \$39.00

Cena voznih listkov: do Ljubljane - - \$40.18

do Zagreba - - \$40.08

Za posebne kabine (oddelki nad II. in III. razredom) stane veljava samo \$4.00 več za osicramo, sa storce polovica. Ta oddelki posebno družinam pripravljamo.

Vozne listke je dobiti pri FR. SAKSER, 82 Cortlandt St., New York.

Iz delavskega sveta.

25 delavskih voditeljev pred veliko poroto. Štirinajst štrajkarjev aretiranih.

Pueblo, Colo., 1. dec. Zvezna velika porota je poslala tukajšnjemu sodišču poročilo, v katerem dolži različnih prestopkov 25 voditeljev in organizatorjev United Mine Workers of America. Organizatorji se baje vzemojajo za nekak delavski monopol, potom katerega hočejo preprečiti meddržavni promet.

To poročilo je zadealo delavske voditelje kakor strela iz jasnega hoda. Sodišče zahteva, da se morajo prenemarske postave kar najbolj natančno izpolnjevati. Najboljše bi bilo seveda, če bi governer z dovoljenjem zakonodaje prepovedal za časa stavke prodajo municeje in orožja.

Indianapolis, Ind., 1. dec. — Prvi dan stavke voznikov in šofjerjev je potekel brez vsakih resnih nemirov. Policija je aretirala štiri ženske, ki so hotele zaustaviti nek voz. Štrajkarji so imeli nočoj zvečer v Labor Temple zborovanje na katerem so sklenili pustiti pri miru vozove za živila in perilo. V teku enega dneva je bilo zaprisičenih sedemsto špecialnih policistov.

Ameriške sufragetke.

Washington, D. C., 1. dec. — Danes je bila otvorjena 45. letna konvenca ameriških sufraget pod predsedstvom dr. Anne Howard Shaw. Navzočih je bilo kakih tisoč žensk.

Pomemben je bil govor Mrs. Patty R. Jacobs iz Alabama, ki se je obračal proti splošno razširjenim govoricam, da namaravajo ženske iz južnih držav uprizoriti ssesijo od narodne zvezde.

Mrs. Jacobs je imenovala trditve, da nočajo ženske iz južnih držav ničesar vedeti o ženski volitvi, žaljenje inteligence tamožnjih žensk, ki vedo zelo dobro, da je volilna pravica edino sredstvo, ki more dovesti do izvojevanja ženskih pravic.

Mexico City, Mehika, 1. dec. — Danes je bila podpisana provizorična pogodba med mehiškim vojnim ministrstvom in dunajskimi v berlinskimi tvrdkami za doba do 50.000 Mauser-pušk in 100 milijonov patronov.

Minister Moheno se je vrnil danes zjutraj iz Vera Cruz ter se je vdeležil kabinetne seje v Narodni palači.

Ameriško brodovje na poti proti domu.

Marseille, Francija, 1. dec. — Ameriške bojne ladje "Montgomery", "Ohio" in "Wyoming" so odplute od tu iz Villafranca proti Gibraltarju. Tam se bo zbralo celo v Sredozemskem morju, nahanjoče se brodovje Združenih držav, da se skupno nahajajo ter se nahaja izvan jurisdikcije sodišč države Indijane.

Podobno je bil govor Mrs. Patty R. Jacobs iz Alabama, ki se je obračal proti splošno razširjenim govoricam, da namaravajo ženske iz južnih držav uprizoriti ssesijo od narodne zvezde.

Mrs. Jacobs je imenovala trditve, da nočajo ženske iz južnih držav ničesar vedeti o ženski volitvi, žaljenje inteligence tamožnjih žensk, ki vedo zelo dobro, da je volilna pravica edino sredstvo, ki more dovesti do izvojevanja ženskih pravic.

Kitajsko mesto sedaj brez kokaina.

Pod obtožbo, da je prodajal kokain, je bil včeraj pridržan v Essex Market, sodišču v New Yorku 31-letni Isaac Cohen, bivši poštni uradnik. Glasom izpovedi policije je Cohen zalagal s kokainom edci kitajski mestni del ter je pri vsaki unči, katero je prodal, zasluzil po \$6. Neki detektiv, kateremu je prodal za 50 centov kokaina, ga je spravil pod ključ.

\$29,000.000 odškodnine.

New Orleans, La., 1. dec. — V tukajšnjem zveznem okrožnem sodišču je bilo vloženih nadaljnih 15 tožb proti "American Sugar Refining Co." Od družbe, ki je baje prekršila antitrustno postavo, se zahteva \$29,000.000 odškodnine. Samo družba "Louisiana Cane Growers" je vložila devet tožb.

Delo otrok.

Washington, D. C., 1. dec. — Ilinoiški zakon o delu otrok, ki prepopravlja delati osebam pod 16. letom, je stopil danes v veljavo.

Argentinško meso.

Washington, D. C., 1. dec. — Dr. N. T. Suarez, šef argentinskih ledencov, ki je tukaj 20 dni preispolnil ameriške ledence, je odpotoval včeraj v New York, kjer bo pregledal precejšnjo posiljev argentinskega mesa v spremstvu ameriških inšpektorjev.

Zenski policisti.

Chicago, Ill., 1. dec. — K skupini za policiste se je danes prislagalo 300 žensk. Dosedaj jih je uslužbenih samo deset. Službo opravljajo po najbolj razupitih delih mesta in so oborožene z revolverjem.

Članek v časopisu.

Chicago, Ill., 1. dec. — K skupini za policiste se je danes prislagalo 300 žensk. Dosedaj jih je uslužbenih samo deset. Službo opravljajo po najbolj razupitih delih mesta in so oborožene z revolverjem.

Bančni ravnatelj v zaporu.

Bančni ravnatelj propale Cosmopolitan Banke v Pittsburghu, Pa., A. L. Richmond, je bil včeraj spoznan krivim soudeležbe pri goljufiji.

Naval naseljencev.

Dela primanjkuje.

Avstro-ogrski konzul pošilje vsak dan na stotine ljudi domov, ker so brez dela.

STATISTIKA.

V zadnjem letu je prišlo sem iz Avstro-Ogrske 137,245 ljudi. Vrnilo se jih je 28,760.

Tok naseljencev z vsakim dnem narašča. Želja po brezkrbnem življenu in misel, da se tukaj pobirajo dolarji kar na tleh, žene ljudi v "obljubljeno" deželu. Toda večina jih je razčaran. Tovarne ne obratujejo, po nekaterej državah so stavke, težko prislužen denar kmalu pride, kaj preostaja ubogemu delavcu? Na Avstro-ogrskem konzulatu v New Yorku se kar treteveč, ki bi radi šli nazaj v staro domovino, pa nimajo dovolj denarnih srečev. Po leti se človek že na kak način preživi, ni pa tako po zimi, ko počivajo vsa dela na prostem. Čepravno jih pošilje konzulat vsak dan veliko število domov, naval naseljencev vendar ne pojema.

Tako se je naprimer v fiskalnem letu, ki se je končalo mesecu junija izselilo iz Avstro-Ogrske 137,245 oseb, nazaj jih je šlo pa samo 28,760. Iz Ogrske jih je došlo 117,580, dočim se jih je samo 29,904 vrnilo.

Na Ellis Islandu bodo prijeli in deportirali Štefana Muellera iz Szegedina, ker je pri neki banke, ki poneveril precej denarja.

Albert Tehaern, Anglež, katerga so hoteli pred dvema meseci deportirati z Ellis Islanda in ki je na zagonetnem način usel, se nahaja med žrtvami dr. Craigovega.

Era tožba je sledila drugi, dober ni prišel Inman do umora.

Inman hoče nadalje dokazati, da je ena izmed žrtv vročila dr. Craigovi.

Ena tožba je sledila drugi, dober ni prišel Inman do umora.

Inman hoče nadalje dokazati, da je ena izmed žrtv vročila dr. Craigovi.

Ena tožba je sledila drugi, dober ni prišel Inman do umora.

Inman hoče nadalje dokazati, da je ena izmed žrtv vročila dr. Craigovi.

Ena tožba je sledila drugi, dober ni prišel Inman do umora.

Inman hoče nadalje dokazati, da je ena izmed žrtv vročila dr. Craigovi.

Ena tožba je sledila drugi, dober ni prišel Inman do umora.

Inman hoče nadalje dokazati, da je ena izmed žrtv vročila dr. Craigovi.

Ena tožba je sledila drugi, dober ni prišel Inman do umora.

Inman hoče nadalje dokazati, da je ena izmed žrtv vročila dr. Craigovi.

Ena tožba je sledila drugi, dober ni prišel Inman do umora.

Inman hoče nadalje dokazati, da je ena izmed žrtv vročila dr. Craigovi.

Ena tožba je sledila drugi, dober ni prišel Inman do umora.

Inman hoče nadalje dokazati, da je ena izmed žrtv vročila dr. Craigovi.

Ena tožba je sledila drugi, dober ni prišel Inman do umora.

Inman hoče nadalje dokazati, da je ena izmed žrtv vročila dr. Craigovi.

Ena tožba je sledila drugi, dober ni prišel Inman do umora.

Inman hoče nadalje dokazati, da je ena izmed žrtv vročila dr. Craigovi.

Ena tožba je sledila drugi, dober ni prišel Inman do umora.

Inman hoče nadalje dokazati, da je ena izmed žrtv vročila dr. Craigovi.

Ena tožba je sledila drugi, dober ni prišel Inman do umora.

Inman hoče nadalje dokazati, da je ena izmed žrtv vročila dr. Craigovi.

Ena tožba je sledila drugi, dober ni prišel Inman do umora.

Inman hoče nadalje dokazati, da je ena izmed žrtv vročila dr. Craigovi.

Ena tožba je sledila drugi, dober ni prišel Inman do umora.

Inman hoče nadalje dokazati, da je ena izmed žrtv vročila dr. Craigovi.

Ena tožba je sledila drugi, dober ni prišel Inman do umora.

Eksotična ljubezen.

Za "Glas Naroda" priredil G. P.

Zdravnik, katerega so poklicne oblasti, je označil kot smrtni vzrok "srčno kap". Morda je imel prav.

Le en človek ni pritrdil temu mnenju, a neverjetno je zmajevl v glavo šele dan pozneje, ko je pri zapretih vratih čital pismo svojega prijatelja — glas iz groba.

In ako bi pokazal to pismo sodniškim izvedencem, bi se izvid tudi ne glasil drugače. Zdravnik bi morda prinašalec pisma pomilovalno pogledal ter si mislil pri tem: "Ubogi človek!"

Tako se navadno sodi o stvarih, katerih se ne razume in radi tega ni govoril prijatelj mrtvega znikom glede pisma, katerega je bil sprejem. Sežgal ga je enostavno. A v dotednici noči ni mogel spati, kajti vsebinu pisana mu je stala neprestano pred očmi...

Dragi prijatelj!

Morobiti ti pišem danes zadnj pot. Odkar sem se poročil je preteklo eno, kratko leto, eno leto in dva dni nebes na zemljini in vendar čutim, da je vse pri kraju — sreča, veselje in življenje. Kako sem skušal boriti se proti senčni, ki me obkrožuje, a danes čutim, da je močnejša kot sem jaz, da bi bil vsak odpor brez smisla. Moja žena, — kako le po zveni to, in danes zvečer, ke mislim na seneo, lepeš kot kedaj — moja žena je šla spati in jaz sedim tu, mlad, zdrav in močar ter — pišem svojo oporočko.

Tudi jaz pojdem kamalu k poti. Bog ve ali se še kedaj prebudim. Trdno sem se prepričan, da je to zadnja noč mojega življenja in radi tega ti pišem tole pismo. A naj me zadene, kar me hoče, — zasluzil sem.

Ali se še spominjaš 12. julija pred dvemi leti? Ti mogoče ne a zame je bil to najusodenjejši dan mojega življenja. Mogoče se mi posreči vzbuditi v tvojem spominu posamezne dogodke.

Bil sem utrujen in nervozem ko si me obiskal ter sem si žezel razvedrila. Misila sva, da bovi videla kako glumaštvo, a sva doživelja največje čudo. Zate je bilo vse le dobro prirejena igra zame pa doživljaj, ki je bil mero dajen za vse moje bodoče življenje.

Ko sva sedela v šotoru ter opazovala Arabca in njegovi reptile, se je vzbudilo v moji duši čudno poželenje, da primem eno teh gladkih kajnih telov v svojo roko ter ga ovijem krog vratu in tilnika.

Nekajkrat pa se je prikazala za Arabcem glava ženske, koje oč so bile nepremično vprte vame. Prevzel me je čuden občutek slutil sem, da stojim tu brez meči pred močnejšo voljo. Skušal sem se boriti proti temu, slediti predstavi, — a bilo je nemogoče.

Moje oči so vedno in vedno vracale k zmagajočim, obetajočim in ljubimkujočim pogledom Arabke. Končno je zapustilo občinstvo šotor. Sledil sem tebi in drugim kot v snu.

Ko sem šel skozi odprtino v šotor, je neka roka prijela zemojo in neki glas mi je zašepetal v polutemi v uho: "Pričakuj me v treh urah!"

Presenečen sem se ozrl, a videl le senco, ki je izginila v notranjosti šotorja. Premišljeval sem, ali naj sledim skrivnostemu povabilu. Zakaj? Nisem bil več gospodar svojih sklepov in malo po polnoči sem šel zopet v park.

Nobenega človeka ni bilo videti, ki bi se smejal moji neumnosti. Sedel sem v travu in čkal. Tedaj pa me je pričel obigravati čudovito sladak, vabeč, uspavajoč vonj. Kam sem zašel? Ležal sem v mehkem pesku puščave in iz daljave je prihalo šumenje glasov ter glasnejše klicanje muezina. Nato se je polagona porazgubila ta slika, ostal je le opojen, dušček vonj in počasi se je ob moje telo priplazilo mokrotino kače telo. Obsedel sem nepremično ter nisem čutil nikakega strahu. Tedaj pa je dvignila kača glavo in njene oči, oči Arabke, so se povrnile proti predstavi, — a bilo je nemogoče.

Ko sem se prebudil, sem sedel v travi, nedaleč od šotorja glumača. Ravne sene hotel ustati ter se podati domov, ko sem zaslišal seboj neko šumenje. Počasi je prihajala Arabka iz temine noči

proti meni in zopet sem čutil, kako se je neka tuja sila polastila moje volje, kako sem brez odporni pričakoval bodočih stvari. Počasi je prihajala, ovila svoji roki krog mojega vratu... 'Tu sem!'

Niti besedice-nisem rekel, temveč jo poljubil, ker sem vedel, da si je tega želela. In nato sem čutil, kako se je njeno telo privilo k mojemu in vedel nisem niscese več kot da jo držim v svojih rokah, da spadava zdaj skupaj in za vso večnost.

Kot v snu so potekle ure in ko sem se poslovil od nje, sem ji objubil, da zopet pridev. Bila je žena in sužnja krotilka kač in ko mi je rekla, da je odslej le še moja, si nisem upal oporekat. Vedno in vedno sem se vračal k njej in nekega dne sem jo vzel s seboj.

Poznaš in veš, da sem mož, ki ne more vsega, kar stori, tudi zagovarjati, da pa tudi sovražin navado, prati se na stroške drugih. Nikomur nočem obesiti krvide, a jaz nisem bil oni, ki ji je rekel, naj mi sledi. Prav nič ne nisva dogovorila, a nekega dne svračovala. O času, ki je sledil temu, ti morem le malo povedati. Našla sva na Španskem košček zemlje, na katerem sveta živila le drug drugemu. Izpolnjevala je vse moje misli, poželel si nisem niscesar drugoga kot nje in bil sem nesrečen, aki smo jo moral zapustiti le za trenutek.

Ce sem jo ljubil, ne vem, a mislil sem, da ne morem živeti, ako ne čutim njenih nežnih, vitkih udov, ki so se nežno oprijemali mojega telesa.

Pretekli so trije meseci in poglavoma je pričel bledeti čar, s katerim me je bila obdala kot s opreno. Neprivedno me je vpravila nekega dne: "Ali me še ljubiš, gospod?" Ko sem seveda pritrdil, me je strastno objela z obema rokama. "Slušaj, moj gospod in zapovednik. Mož, kateremu sem pripadala predno sem te spoznala, ve, kje se nahajam. Vedel je tudi, da sem šla s teboj in njegove zadnje besede so bile: 'Ako ti postane tuje, katega ljubiš, nezvest, se moraš vrnili k meni. Jaz te bom umoril v tvoj duh mu bo neprestano sledil! Te besede mi je govoril, sposed, in on nikdar ne laže!'"

Skušal sem se smejeti ter jo privesti do drugih misli. Ona pa je ostala resna. "Ljubim te, gospod, in te rotim, da mi ostaneš veste. Ako prelomiš zvestobo, noram slediti onemu in on me umoril. Nikdar, to ti objubjam, ne bom križala tvojih počitkov, a 12. julija, na dan, ko sva se vrviča videla, se ti bom prikazala ter spomnila na najmočnejšem."

Nekaj časa pozneje sem moral vzbuditi v trgovinskih zadevah. Jokaje me je prosila, ako me spremjam, a ostal sem trd, neizprosen...

In na enem teh svojih potovanj sem se seznanil s svojo ženo.

Dolgo sem se bojeval sam s seboj in mislim, da ji nisem nikdar omenil kakšne besedice o ljubni, dokler mi ne nekega dne razkril slučaj, da me ljubi. Tedaj pa sem prenehal z bojem. Počel sem si lastnega doma, žene, ki bi me razumela, ... vprašal sem jo in ona je radostno pritrila. Karaj me, ako moreš, a ni sem imel takole poguma, da bi jih ovedal o Arabki. Preskrbel sem vse za njeno hodočest ter se nisem več vrnil na Špansko. Videl sem nisem nikdar več.

Dne 2. julija sem se poročil z Nelly in najmočnejšo potovanje nju je privelo v Pariz.

Dne 13. julija zjutraj, ko sem kot navadno čital časopise, mi je ostal pogled na par debelo tiskanih vrstah:

Misterijožen umor Arabke.

Ne da bi čital, sem vedel, kdo je morilec in kdo žrtev. Kot v sen vtopljen sem obstal, sedaj njo je bila izbrisana iz spominov in videl sem jo zopet pred seboj kako je iztezala roki proti meni, čutil sem zopet opojni vonj, ki me je omamljal. Iz teh nevarnih spominov pa me jemanekrat vzdramil dobroznan glas.

"Ali sanjaš že na vse zgodaj, dragec?" Bila je moja žena. In kako sem jo ljubil. Ovila mi je roki krog vratu ter mi pozorno pogledala v obraz. "Si pač dobil slabu poročila!"

Nasmehnil sem se prisiljeno.

"Gotovo ne!" Videti je bilo, da

je odgovorila, kajti hitro sem se obrnil proti njej ter ji rekel: "Na kaj naj bi mislil?"

"Zasmejela se je: "Videti je res, da sanjaš! Ničesar ti nisem rekla, na kar naj bi mislil."

Jaz sem pa vendar čisto načelo slišal besede!

Ozrl sem se po sobi naokrog, — bila sva sama... Veden sem sedaj, kaj me čaka, a tudí v tem trenotku sem se bal povedati svoji ženi o preteči, usodi. Pretekli temen svračovala sva se konečno vrnila domov in na nekem izprehodu je izrazil žena željo, da bi šla v park. Jaz bedak! Ali sem pozabil, da je bil ravno usodenih 12. julija, ali me je pa gnala neizprosna usoda, da zopet obiščem to mesto? Nikdar ne bom pozabil, da trenutku, ko mi je oledenela v žilah kri.

V šotoru je sedel, obdan od količ, Arabec. Skušal sem priti količ hitro mogoče zopet na prostoto, a množica, ki je rinila za nama, naju je potegnila s seboj. Seveda me je Arabec že zdavnato zapazil. Sedaj se je pričela zadnja točka programa. Velikanska Boa Constrictor se je vili med gledalec ter nabirala denar, katerega se ji je polagalo na pličato glavo in kojega je vedno zopet nosila svojemu gospodu. O času, ki je sledil temu, ti morem le malo povedati. Našla sva na Španskem košček zemlje, na katerem sveta živila le drug drugemu. Izpolnjevala je vse moje misli, poželel si nisem niscesar drugoga kot nje in bil sem nesrečen, aki smo jo moral zapustiti le za trenutek.

Pretekli so trije meseci in poglavoma je pričel bledeti čar, s katerim me je bila obdala kot s opreno. Neprivedno me je vpravila nekega dne: "Ali me še ljubiš, gospod?" Ko sem seveda pritrdil, me je strastno objela z obema rokama. "Slušaj, moj gospod in zapovednik. Mož, kateremu sem pripadala predno sem te spoznala, ve, kje se nahajam. Vedel je tudi, da sem šla s teboj in njegove zadnje besede so bile: 'Ako ti postane tuje, katega ljubiš, nezvest, se moraš vrnili k meni. Jaz te bom umoril v tvoj duh mu bo neprestano sledil! Te besede mi je govoril, sposed, in on nikdar ne laže!'"

Skušal sem se smejeti ter jo privesti do drugih misli. Ona pa je ostala resna. "Ljubim te, gospod, in te rotim, da mi ostaneš veste. Ako prelomiš zvestobo, noram slediti onemu in on me umoril. Nikdar, to ti objubjam, ne bom križala tvojih počitkov, a 12. julija, na dan, ko sva se vrviča videla, se ti bom prikazala ter spomnila na najmočnejšem."

Nekaj časa pozneje sem moral vzbuditi v trgovinskih zadevah. Jokaje me je prosila, ako me spremjam, a ostal sem trd, neizprosen...

In na enem teh svojih potovanj sem se seznanil s svojo ženo.

Dolgo sem se bojeval sam s seboj in mislim, da ji nisem nikdar omenil kakšne besedice o ljubni, dokler mi ne nekega dne razkril slučaj, da me ljubi. Tedaj pa sem prenehal z bojem. Počel sem si lastnega doma, žene, ki bi me razumela, ... vprašal sem jo in ona je radostno pritrila. Karaj me, ako moreš, a ni sem imel takole poguma, da bi jih ovedal o Arabki. Preskrbel sem vse za njeno hodočest ter se nisem več vrnil na Špansko. Videl sem nisem nikdar več.

Dne 2. julija sem se poročil z Nelly in najmočnejšo potovanje nju je privelo v Pariz.

Dne 13. julija zjutraj, ko sem kot navadno čital časopise, mi je ostal pogled na par debelo tiskanih vrstah:

Misterijožen umor Arabke.

Ne da bi čital, sem vedel, kdo je morilec in kdo žrtev. Kot v sen vtopljen sem obstal, sedaj njo je bila izbrisana iz spominov in videl sem jo zopet pred seboj kako je iztezala roki proti meni, čutil sem zopet opojni vonj, ki me je omamljal. Iz teh nevarnih spominov pa me jemanekrat vzdramil dobroznan glas.

"Ali sanjaš že na vse zgodaj, dragec?" Bila je moja žena. In kako sem jo ljubil. Ovila mi je roki krog vratu ter mi pozorno pogledala v obraz. "Si pač dobil slabu poročila!"

Nasmehnil sem se prisiljeno.

"Gotovo ne!" Videti je bilo, da

je odgovorila, kajti hitro sem se obrnil proti njej ter ji rekel: "Na kaj naj bi mislil?"

"Zasmejela se je: "Videti je res, da sanjaš! Ničesar ti nisem rekla, na kar naj bi mislil."

Jaz sem pa vendar čisto načelo slišal besede!

Ozrl sem se po sobi naokrog, — bila sva sama... Veden sem sedaj, kaj me čaka, a tudí v tem trenotku sem se bal povedati svoji ženi o preteči, usodi. Pretekli temen svračovala sva se konečno vrnila domov in na nekem izprehodu je izrazil žena željo, da bi šla v park. Jaz bedak! Ali sem pozabil, da je bil ravno usodenih 12. julija, ali me je pa gnala neizprosna usoda, da zopet obiščem to mesto? Nikdar ne bom pozabil, da trenutku, ko mi je oledenela v žilah kri.

V šotoru je sedel, obdan od količ, Arabec. Skušal sem priti količ hitro mogoče zopet na prostoto, a množica, ki je rinila za nama, nuju je potegnila s seboj. Seveda me je Arabec že zdavnato zapazil. Sedaj se je pričela zadnja točka programa. Velikanska Boa Constrictor se je vili med gledalec ter nabirala denar, katerega se ji je polagalo na pličato glavo in kojega je vedno zopet nosila svojemu gospodu. O času, ki je sledil temu, ti morem le malo povedati. Našla sva na Španskem košček zemlje, na katerem sveta živila le drug drugemu. Izpolnjevala je vse moje misli, poželel si nisem niscesar drugoga kot nje in bil sem nesrečen, aki smo jo moral zapustiti le za trenutek.

Pretekli so trije meseci in poglavoma je pričel bledeti čar, s katerim me je bila obdala kot s opreno. Neprivedno me je vpravila nekega dne: "Ali me še ljubiš, gospod?" Ko sem seveda pritrdil, me je strastno objela z obema rokama. "Slušaj, moj gospod in zapovednik. Mož, kateremu sem pripadala predno sem te spoznala, ve, kje se nahajam. Vedel je tudi, da sem šla s teboj in njegove zadnje besede so bile: 'Ako ti postane tuje, katega ljubiš, nezvest, se moraš vrnili k meni. Jaz te bom umoril v tvoj duh mu bo neprestano sledil! Te besede mi je govoril, sposed, in on nikdar ne laže!'"

Skušal sem se smejeti ter jo privesti do drugih misli. Ona pa je ostala resna. "Ljubim te, gospod, in te rotim, da mi ostaneš veste. Ako prelomiš zvestobo, noram slediti onemu in on me umoril. Nikdar, to ti objubjam, ne bom križala tvojih počitkov, a 12. julija, na dan, ko sva se vrviča videla, se ti bom prikazala ter spomnila na najmočnejšem."

Nekaj časa pozneje sem moral vzbuditi v trgovinskih zadevah. Jokaje me je prosila, ako me spremjam, a ostal sem trd, neizprosen...

In na enem teh svojih potovanj sem se seznanil s svojo ženo.

Dolgo sem se bojeval sam s seboj in mislim, da ji nisem nikdar omenil kakšne besedice o ljubni, dokler mi ne nekega dne razkril slučaj, da me ljubi. Tedaj pa sem prenehal z bojem. Počel sem si lastnega doma, žene, ki bi me razumela, ... vprašal sem jo zopet pred seboj kako je iztezala roki proti meni, čutil sem zopet opojni vonj, ki me je omamljal. Iz teh nevarnih spominov pa me jemanekrat vzdramil dobroznan glas.

"Ali sanjaš že na vse zgodaj, dragec?" Bila je moja žena. In kako sem jo ljubil. Ovila mi je roki krog vratu ter mi pozorno pogledala v obraz. "Si pač dobil slabu poročila!"

Nasmehnil sem se prisiljeno.

"Gotovo ne!" Videti je bilo, da

je odgovorila, kajti hitro sem se obrnil proti njej ter ji rekel: "Na kaj naj bi mislil?"

"Zasmejela se je: "Videti je res, da sanjaš! Ničesar ti nisem rekla, na kar naj bi mislil."

Jaz sem pa vendar čisto načelo slišal besede!

Ozrl sem se po sobi naokrog, — bila sva sama... Veden sem sedaj, kaj me čaka, a tudí v tem trenotku sem se bal povedati svoji ženi o preteči, usodi. Pretekli temen svračovala sva se konečno vrnila domov in na nekem izprehodu je izrazil žena željo, da bi šla v park. Jaz bedak! Ali sem pozabil, da je bil ravno usodenih 12. julija, ali me je pa gnala neizprosna usoda, da zopet obiščem to mesto? Nikdar ne bom pozabil, da trenutku, ko mi je oleden

Na obrežju.

—
Crtica. — Spisal Z. N.
—

Počasi je korak mož vikte postave po newyorških cestah. Oči so se mu svetile liki žareče oglje, obraz mu je bil upadel, a vendar še vedno lep. Srd in žalost je bilo brati raz njega.

Tedaj je bilo spomladni.

"Poiskal bi te, Ana, poiskal", je koprneče vzklopilo njegovo srce, ko je zavil v najlepšo ulico večmilijskega mesta. "Če bi moral hoditi in broditi tudi sto let, pa bi šel. In našel bi te, zatočeno bi te našel", vzklikne skoraj naglas. "Pa kaj, ko sem največji reže pod vsem božjim solnec."

In utihnil je ter spet mislil natihi. Sel je dalje mimo visokih milijonskih hiš, mimo visoko nakupičenega bogastva, mimo same lepote, svetlobe in sreče. In srečeval je elegantne kočje in brze automobile motrež zenski in moški svet, ves v svetlih in dragih oblekah.

"Tudi Ana je bila lepa", mu je zakrnila zapuščeno bolna duša. "Kako so bili tisti dnevi lepi v sreči! Prekrasno je bilo. Moja mati, moja Ana, sestra Pepina in jaz smo v topli ljubezni in pravi iskrenosti kramljali pod košto lipo pred našo hišo tam nekje na Kranjskem. Kakor?" Ha, ha! Skoraj bi se ne spomnil več imena svojega rojstnega kraja! Predolgo sem že tu, kakor vidim. Ze dve leti se klatim, po tej dolarski deželi. In kaj sem dosegel? Hm, dosegel! Kaj bi! Človeška usoda! A, kaj, usoda! Volja, volja! Tega zelišča manjka vséposod!"

In tedaj je prišel pred izložbeno okno umetnih slik, pred katerim je obstal.

"Vraga! Pa menda vendar ne!" do glasno in jezno. "Gorjeti, žid, ako si to storil."

To rečki stopi v prodajalno. "Dobr dan", ga priljubljeno nagovori majhen in suljat možiček v nemškem jeziku poglavdivši si zadovoljno dolgo in že popolnoma osivelio brado. "Imenitno kupčijo sem napravil v Vaso sliko, gospod Krajec."

"Ti židovska brada siva, ti cepec, ti nesrečnež prokleti!" kriči kakor zbesnel slikar nad prodajalem.

"Pri Mojzesovi bradi, prav razburjeni ste, gospod!"

"Ne laškaj se mi, ti stari lisjak židovski!"

"Zares, žid je bil moj oče, in prava Židinja me je rodila. Gospod, danes niste dobre volje. Oprostite, nisem Vas misil žaliti. Preveliki umetniki ste."

"Molči, pritlikavec izraelski!", zavijejo osorno slikar. "Povej raje, kam si spravil mojo Ano?" "Gospod meni sliko?"

"Urno govor, sicer tebe obesim v izložbo."

"Ze dolgo niste napravili tako izborne kupčije!"

"Ti lažeš! Krične obupano Krajec."

"Pri Mojzesovi bradi! Sliko sem prodal..."

"Kaj, prodal si mojo Ano... Ti lažeš..." kriči nesrečni umetniki letajo po prodajalni.

"Pa kaj Vam je, gospod?"

"Molči, mrečni kosmata, molči! Torej najdražje si mi prodal?" vpraša osorno slikar prestrašenega Žida postavivši se tik pred njega.

"Seveda, gospod! Prodal, pa še kako izborne prodal!"

"Torej sem prišel tudi ob to svetlo zvezdo, ki je bila še edina moja tolažba!" zakriči obupno umetnik ter sede na bližnji divan pokriveni s z rokami obraz, po katerem so združile debele in pekče solze.

Potolžiški in umirivši se nekoliko vstane z divana. Žid je je obmolknal, strmel v slikarja ter se čudil, kako more biti človek žalosten, kadar se mu izborono ohnese kupčija. To je bilo preveč za njegove kramarske možgane.

Gladil si je brado in ugibal. Tako je minilo nekaj minut. Tiko je bilo tedaj v prodajalni; le zunanj hrušč in trusč se je vsljeval v to težko tišino.

"Za petsto 'dolarjev'!" prekine to tišino grabežljivi in denarja lahkomu čifut spomnivši se svoje židovske dolžnosti.

"Vrag vzemi Vas in tiste dolarje!" reče razdraženo Krajec.

"In če odstjem tri odstotke, dóbite Vi še vseeno velikansko sveto — namreč štiristo in petdeset dolarjev", računa ne moreno Aronov potomec dalje.

"Ne prodaj mi vedno svoje stare kramarske duše", se zadere nad poniznim židom slikar. "Povej mi raje, komu si prodal mojo ženo!"

"Vašo ženo?" vpraša prestran žid. "Nisem je še videl nikdar!" Oprostite, ali..."

"Nič oprostite", mu seže nestropno slikar v besedo. "Kar povej po pravici in resnici, kakor se spodobi poštenemu človeku?"

"Moja poštenost je čista kakor kristal. In pri Mojzesovi bradi..."

"Skribi le za svojo ter urao po veji, kdo je bil tisti nesrečnik?"

"Ali je bila ona krasna ženska na sliki Vaša žena?"

"Ne muči me in nehaj s temi neumanimi čenčami. Povej mi urano, kdo jo je kupil?"

"Ne vem, gospod!" se odreže nakratko čutitki kramar.

"Ne vem, ali si tepec, ali zlobnež. Povej mi kakšen je bil tisti kucepe."

"Kakor želite, gospod. Najprej sem mu seveda rekel, da ni slika naprodaj za nobeno ceno."

"To je bila edina pametna beseda, kar si jih spregovoril celo svoje življenje."

"Kakor je Vam prav, gospod! Toda tisti kupce je le tisčal in tiščal vane, naj mu jo prodam." "Kaj me briga tvoja barantija?", se razgotoviti slikar. Povej mi, kakšen je bil tisti gospod, ali je bil velik ali majhen, kakšne lase je imel in koliko let?"

"Po Vaši želji, gospod! Bil je to vitez in visok gospod, črnih las in oblečen v elegantno spomladino obleko. Pa to Vam rečem, draga je morala biti, in bohat njen 'gospodar'."

"Dobro. In koliko let je utegnil biti star?" vpraša nadalje nestropno gospod Krajec.

"Okoli trideset pa majhno liso je imel nad levim očesom!"

"Ne govoril dalje, človek! Sicer te ustrelim na tem mestu!"

"Niti besedice več, gospod! Kaj pa denar?" pristavi še preplašeno žid ter mu jame stopivši k blagajni šteti štiristo in petdeset dobarjev.

"On je, moj nekdanji priatelj, grajščak Svinec", zavzdihne obupno umetnik samprischi. "Proč tem judeževim denarjem!"

Ob teh slikarjevih besedah so se lakomnemu čestilcu starega Mojzesja uprav satansko zasvetile pre takoj mrtve oči.

"Ne, ne", se premisli Krajec ter spravi bankovec v žep. "Ne pustim ti jih ne, ti pohtlepnež ne-nasnit! Dam jih raje kakemu revezu!"

To rečki kar zdvija iz prodajalne ter začne brezmiseln tavati po hruščem dolarskem mestu...

Solne je poslednje svoje pomladanske žarke razspalo po precej razburkanem mörju. Poslavljalo je se zaljubljeno od svoje prelestne ljubice, evočo pomladni. In zdelo se je, da toči pomlači vróče solze iskrene ljubezni. Kajti mrah je že jel razpenjati čez mesto in morje svoje mokre peruti...

Ob obrežju se je razprostiral krasen vrt, ves v bujni spomladni obleki. Mladi fant, spomladni mrah, je prihajal vasovat v sveže življenje.

Prav tam v kotu tega javnega parka je sedel tedaj eleganten gospod visoke rasti in vitke poseve poleg mlade, krasne dame.

"Torej si kupil mojo sliko, mimo katere sva šla včeraj?" ga vpraša dama s pikrim usmevom.

"Da. Prekrasno delo. Kaj?"

"To je res. In obenem delo moga moža, ha, ha!" se rezko zameja lepa žena. "Ali povej mi vendar, zakaj si to storil?" ga vprašuje trpko dalje.

"Ker te ljubim, Ana!" de vshičeno gospod.

"Ti me ljubiš! To vem. Ali pa ti je tudi znano, da me ljubi moj mož?"

"Ne. Kakor veš?..." odgovori gospod prebledevi kakor zid.

"Molči, nivredni človek!" mu seže Ana skoraj razkračeno v besedo. "Ali si tako glup, ali pa... Ne, bedali nisi. Zato si se rodil v zlati zibelni. Vsaj tako si ti domišljuješ. Pa tudi vsa tvoja dejanja dokazujojo to dovolj jasno."

"Ana, še nikoli nisi bila tako."

"Ker sem imela tebe za poštnjaka, a moža svojega za capina."

"Tako je tudi!"

"Lažeš!" zakriči razjarjena že na. "Si li opazoval sliko?! Ali nisi vedel, da je izlil moj mož vso ljubzen in bol, vso bedo, in razvalino svojega sreca v to delo, ki je višek in mogoče poslednje delo njegove roke. In kdo je kriv te-

svojemu spremljevalecu vzravnava se pred njim."

"Ana, Ana", vzklikne z obupnim glasom ter pada prednjo na koleno.

"Vstani, človek!" mu ponosno zaukaže lepa žena. "Poplek se pred nedolžnostjo, poštenostjo in dobrotnostjo. A vsega tega jaz nimam, Grešnica sem, in ti si moj zapljivec."

To rečki, sede spet na klop, in gospod, ki ni bil nikje drugi kakor grajščak Svinec, prisede.

In mladi fant, skrivnostni mrak, je liki pajčolan zakrival bričke solze, ki so vrele iz lepih a tradnih oči Krajčeve žene Ane.

"Ali je bila ona krasna ženska na sliki Vaša žena?"

"Ne muči me in nehaj s temi neumanimi čenčami. Povej mi urano, kdo jo je kupil?"

Natarko tedaj se je privlekel slikar Krajec od nasprotni strani dremajočega parka.

"Dovolj je muk!" vzklikne ter sede na bližnjo klopico. "Mati, sestra, žena, domovina!" je gorovil samprisbi nesrečni umetnik dalje. "To so pojmi, ki so me doslej vezali na življenje. Tam doli nekje za tem ogromnim vodnjem leži raj moje mladosti, kraj mojega življenja, dom moje ljubzni in moje nesreče. Da, nesreče! Tisti prijatelj, tisti svetihline, tisti lopov je tudi tamkaj dom! Lagal je meni ter se hlinil moji sreči in nesreči, moji takole oboževani Ani! Izrodek je tak človeški stvor! Ugrabil mi je z lažo in hlimbo ženo ter zbežal semikaj, kjer je zatočišče takim nestrovom! Zakaj sem se rodil, zakaj sem postal človek! Mati moja, ali še živiš? Morebiti še globojši Tvoje zlato sreči ti grozni dogodki ter Te pologama, ali govorijo more v najzdravnejših mukah! In ti, predraga sestra, tolazis nesrečno mater. Briseš ji solze vzbujajoči jih upa in nade, in sama toči krvave solze v svojem ljubčem srcu. Vem, da ji govoris o meni. Saj smo se tako ljubili v onih rajskelepih dneh! Le govorji jsi tako, le! Vredna je potrebna je takih besed! Ali zman so besede, in zastonj so vsi upi! Mogoče pa že spis, ljuba mama, večno spašuje! To bi Ti želel najbolj, zlato sreči! Smrt je rešitelja vseh muk in vsega gorja! Tudi mene vleče v tvoje naročje sladka moja tovarišica. Mati, sestra, pozdravljeni!" vzklikne naglas ter zvleči mrakres.

"Izgubljen sem!" de pričuščeno vreči ter po tatinško zbeži z nesrečnega mesta.

"Mrtev! Prepozno je" se izvije obupen vzdih nesrečni ženi iz plakajočega.

"Drugi dan se je pisalo po časopisu o umetnikovem samomorom kakovor v vsakdanju dogodku..."

In v celem milijonskem mestu je le ena duša čutila, koliko ljubzni dobrote je usahnilo s slikarjem življenjem na amerikanškem obrežju...

v naročje", zavzdihne bričko ter sede na klopico, ki je bila komaj dvajset korakov oddaljena od grajščaka Svineca in Ane.

Desnica mu je nehoti segla po komeskusu.

"Ali naj napišem na listek, kdo sem?", vpraša samse obupane. "Nič ne! Nepoznam sem živel v tej nesrečni deželi in nepoznam nuj umrjem."

In duša mu je bričko zaplakala, desnica pa se mu je nehoti stresla. Tesneje in tesneje se je izvajala dijaki etinjskih srednjih sol. Istočasno je bila razvretljava na Cetinju, a razsvetljen je bil tudi Lovčen, kjer počiva pesnik "Gorskega venca", "Luče mikrokozma", "Svobodljade", "Pustnjaka etinjskega" in drugih nesmrtnih del.

"Ana, Ana!" začne umetnik v tem trenutku znan glas.

"Kaj?" zakliče slikar. "Ali je resnica, ali samo predmestna iluzija!"

"Ne, nikdar več ne!" se začne je Anim glas.

"Resnica, resnica!" zakriči umetnik ter zdvija proti oni strani, odkoder je začul gorovico.

"Stoja!" zagrimi prišedši pred grajščaka Svineca in svojo ženo. "Ana, "Ne ganita se, sicer vstreli! Ti si lopov najnižje vrste, ti pa ravnotaka, vlačuga!" krikne še nesrečni mož ter sproži samokres.

"Janko, moj Janko!" zavpije Ana spoznavši svojega moža. "Mata, sestra, pozdravljeni!"

"Izgubljen sem!" de pričuščeno vreči ter po tatinško zbeži z nesrečnega mesta.

"Mrtev! Prepozno je" se izvije obupen vzdih nesrečni ženi iz plakajočega.

"Drugi dan se je pisalo po časopisu o umetnikovem samomorom kakovor v vsakdanju dogodku..."

In v celem milijonskem mestu je le ena duša čutila, koliko ljubzni dobrote je usahnilo s slikarjem življenjem na amerikanškem obrežju...

palilo 21 topovskih strelov. Nato se nadaljuje postava v slavostni dvorani, ki se je istotako udeleži dvor. V divno okrašenem Vladinem domu bo pel pevski zbor himno "Kol Slaven" in nastopilo bo pet govornikov, med njimi možemane Mahmutbegović, conte Vojnović, brat slavnega srbskega pesnika in ena Crnog

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik IVAN GERM 507 Cherry Way or Box 57, Braddock, Pa.
Podpredsednik: IVAN PRIMOZIC, E veletih. Minn., Box 641.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely Minn., Box 424.
Pomočni tajnik: MIHAEL MRAVINEC, Omaha, Neb., 1224 So. 15th St.
Blagajnik: IVAN GOUCE, Ely Minn., Box 105.
Zaupnik: ALOJS VIRANT, Lorain, Ohio, 1700 E. 28th St.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN J. IVEC, Joliet, Ill., 930 No. Chicago St.

NADZORNICKI:

ALOJS KORTEVIC, Salida, Colo., Box 532.
MIHAEL KLOBUCHAR, Calumet, Mich., 115 — 7th St.
PETER SPEHAK, Kansas City Kans., 422 No. 4th St.

POROTNIKI:

IVAN KERZINSIK, Durdig, Pa., Box 128.
FRANK GOUCE, Chisholm Minn., Box 715.
MARTIN KOCHEVAR, Pueblo, Colo., 1219 Eller Ave.

Vsi dopisi naj se pošljajo na glavnega tajnika, vse denarne pošiljatve na glavnega blagajnika. Društvo gledalo: "GLAS NARODA".

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Tretja železniška zveza s Trstom. Aneksijo Bosne in Hertegovine ter zasiguranjem avstrijske interese sfere v Albaniji predvsem pa ako se posreči doseči avstrijski vladam pametne trgovske zveze s Srbijo, stopa v ospredje vprašanje tretje železniške zveze s Trstom. Kako znano, vodi sedaj v Trst predvsem Južna železnica in kot druga državna železnica. Obe progi pa sta tako grajeni, da estane veliko rodovitnih in industrijskih pokrajin brez direktno zveze z našim trgovskim emporijem, v Trstom. Zato se je začelo razmotrovati vprašanje, ako ne bi bila mogoča še tretja zveza s Trstom, ki bi šla iz severa čez Gornje Štajersko, Korosko, Št. Andrej, Velikovec, elezno Železno Kapljo, Jezersko, Kranj, Škofjo Loko, Poljansko dolino, Idrijo in Ajdovščino v Trst. Ta železnica ne bi bila le najkrajša zveza s Trstom, torej z morjem, vezala bi obenem od severa do juga monarhije vse one kraje, ki so gospodarsko važni. Osobito bi ta zveza ustrezala željama industrijev od Kokre pa do Idrije. Koliko leži naprimev v koroških hribovjih lesu, ki trohni, ker nimamo komunikacije, da bi se spravil les v svet. Kar se ga izvozi, se ga izvozi izključno le z vozovi, kar naravnost podraži pridelek najmanj za polovico. Da bi Kranj in njega okolice s to zvezo pridobil eminentno, leži na dlanu, a obenem bi bila ustanovljena tudi že toliko željena zveza s Škofjo Loko in gospodarsko roditveno Poljansko dolino ter z rudokopom Idrija. Obenem ta železnica ne bi bila le trgovsko-politične koristi. Pospeševala bi v največji meri tudi tuški promet, ki bi posebno ob poletnem času prihalil od juga. Tudi strategično bi ta železnica imela prav posebni pomen, ker teče državna železnica, ki vozi skozi Jesenicce, ob celi progi skoroz izključno ob italijanski meji. Vprašanje je torej eminentno važnosti in le želitej je da stopijo vse interesirani krogovi stik ter skušajo uresničiti to, za vso držav obče, za Gorenje, pa se posebej sila važni projekt.

Rparski napad. Dne 9. novembra ob pgl 6, zvečer je izvršil neki 16 do 18letni mladenec rparški napad, to pot pa na najživajnem mestu, v bližini vodnjaka pod Tivolijem v Ljubljani. Dogodek je bil sledec: Ko se je vratila 9. nov. zvečer ob pol 6. mestna učiteljica gd. Albina Sarkova z dvema gospodinčnima domov, jih je napadel neznan lopov na križišču ceste ob tivolskem ribnjaku in poti, ki prihaja iz grada proti glavnemu drevoredugu. Gospodinčna ga je zapazila že oprijed, bil je 16 do 18leten fant, slok, precej visok, delavsko oblečen z zelo kratkim sivim sukničjem, čepco na glavi in kakor trdita spremjevalki, je imel počrenjen obraz, brk ni imel. Potegnil je, rekoč: "Taško sem!" za ročno torbie, jo odtrgal in zhezel ob hici, kjer stanuje oskrbnik ribnjačnika. Zasedovanje je bilo brezupno. Skrajna prednost je bila, da je rop, tako zgodaj, na obljudene krajce, kjer so bili komaj 20 korakov sprejed, zadaj in na vozni cesti ljudje, dame in gospodje. Gd. Sarkova je naznana stvar pri c. kr. državni policiji, uradnik pa ji je odvrnil: "To je bila

Določ v Završnici. Deželnji odbor je v zadnji seji oddal dela za električno centralo v Završnici. Doved cev v dolžini 900 metrov je prevzela železarna Vitkovice na Moravskem za pavšalno ceno 122 000 K. Turbine bosta gradili tvrdki Tönnies iz Žabkar iz Ljubljane za sveto 73.314 K. Strojev dobavili akcijalska družba Union za 108.200 K. Družba Union bo izvršila tudi vsa instalacijska dela v centrali in izpeljava daljnovidna. Uprrava električne centrale se bo vodila popolnoma ločeno od deželne uprave. Pedjetje se bo pod imenom "Deželna električna naprava" vpisala v trgovski register.

Pretep v višavah. Na 20 metrov visokem tovarniškem dimniku tovarne na Savi je oče sin takoj močno pretepel, da je pri tem sin nezavesten obležal. V tovarni poopravljajo, oziroma postavljajo na novo nekatero poškodovane dimnike Martinovih peči. To delo je tovarna poverila neki češki firmi, katera je odposalila dva delavca. Slučajno sta delavca ene krvi — oče in sin. Delo je tako nevarno, ker se okoli okroglega dimnika od gotove daljave do daljave samovo verigo napine in na to desko pritrdi, na kateri delavca stojita, drugač imata pa samo kline v dimnik zabitie, po katerih gor in dol plazeata. Kakor omenjeno, sta delavca oče in sin na dimniku sporekla, oče je bil pijan in je pri tem lastnega sina z nekim železnim orodjem tako močno po glavi udaril, da je sin nezavesten komaj na en metri širokem grašču na dimniku obležal.

Vlcm. Niznani vlonilee je v tem vileni v Tancrjevo gostilno na Jesenicah. Pokradel je iz omare natarici 200 K in damsko uro.

PRIMORSKO.

Umril je v Gorici v bolnišnici umiljenih bratov znani goriški meseč F. Nodu. Pokopalni so ga 6. nov.

Imenovanje. Za veterinarnega asistenta pri namestništvu v Trstu je imenovan Andrej Poberaj, načr. rojak iz Solkana; doslej je služboval v Vipavi kot kranjsko-deželnemu veterinaru.

Tihotapci. Iz Kanala, 6. nov. Danes je odvedla financa v goriške zapore preej znane trgovce z živino Frana Loviščeka, po domače Berac iz Krstnje pri Kanalu, in to radi tihotapstva. Pred njim so zaprli Antona Bajta od Melinkov, Antona Markiča od Markičev, Josipa Peternele iz Kostanjevice, Antona Mavriča iz Strmeja, Josipa Berdona od Bernonov v Italiji; vsi ti so zaprti radi tihotapstva, in sicer se gre za tem zavetnik. Fran Lovišček je bil baju načelnik vseh zvez. Vole so prevažali iz Italije na Kanalsko in odtod naprej. Vso zadevo je zasedel Karol Pahor, orožniški stražmešter v Kanalu. Govori se, da bodo sledile še druge arretacije. V teh krajih se javi velika potreba slovenskih orožnikov, ker drugače bo v orožniški službi vedno več Neimeev. Kakor se vidi, ne manjka med Slovenci sposobnih ljudi za orožniško službo; eden najboljših pa je stražmešter Pahor v Kanalu, doma iz Opatjegasela na Krasu. Poznajo jezik ljudstva, poznajo sege in običaje in poravnajajo lahko marsikako zadevo mirnim potom, ko bi kak tuje, nepoznavajoč našega ljudstva, napravil iz nje celo aferto in spravil ljudi v nesrečo. Pri orožnikih v naši deželi je sedaj preveč Neimeev, z izvestne strani pa se dela na to, da naj jih bo še več. Mi pa pravimo: dosti jih je! Treba je spraviti v službo domačje ljudi. Slovence, ne manjka med njimi sposobnih.

Oticenec je bil radi težke telesne poškodbe Avguštin Brelih s Cerkljanskoga. Zvečer 9. sept. letos je grozil Gabrijelu Bevku in ga poškodoval potem v pretepu. Brelih je bil sedaj obsojen na tri meseca težke ječe.

Nekogda. Na nogi se je ranil v hlevu 45letni Josip Mikulin, kolon. Vajsja v Krmnju. Ranjen je imel zlasti en prst. Zato so pripravili Mikulina v bolnišnico v Goricu, kjer so mu odrezali ranjeni prst na nogi.

Radi potepušča je bila obsojena pre goriško okrajinu sodnemu 16letnu Josipinu Stadler, nekej s Štajerskega, na 3 dni zapora. Aretirali so jo v nekem hotelu v Goricu, kjer se je nahajala v družbi nekega oficirja.

Ostra zima. Iz Istre poročajo, da je pričakovati letos osto zimo. Mravje namreč so svoje "hiše" postavile letos jako visoko in jih dobro zadelale od vseh strani, kar pomeni osto zimo. Tako pravijo metovalci.

Naznani. Tem potom naznamjam, da bo dne 7. decembra točno ob 8. uri dopoldan redna mesečna seja Slovenskega samostojnega podporno drusvta North Chicago in Wanigan. Prosim vse brate in sestre, da se iste v polnem številu udeležijo blagovolijo, ker bo volitev novega odbora za prihodnje leto.

Z bratiskim pozdravom Joseph Root, tajnik.

Radi tativne. 40letni Alojzij Kolaric, s Štajerskega doma, je preej znan na goriški sodniji, ker je bil že večkrat kaznovan. Sedaj je bil obtožen, da je ukradel 26. julija letos pri Sv. Luciji bicikelj, vreden 110 K, nekemu Mihi Klavčniku, dalje, da je pobral Ursuli Bitzenkovi oblike za 10 K; obtožen je bil tudi falzificiranja svoje delavske knjižice. Kolaric je obsojen na 8 mescev težke ječe s pesti.

Članem društva "Jutranja Zarja" št. 11 S. D. P. in P. D. v Conemaugh, Pa., se naznana, da se bode vršila prihodnja seja dne 7. decembra točno ob 9. uri dop. Tem potom so vabljeni vsi člani, da se gotovo blagovolijo udeležiti seje, ker bodo volitev novega odbora. Člani, kateri se ne udeležijo seje, plačajo 25c v društveno blagovno.

Z bratiskim pozdravom John Škufera, tajnik. (2x 3&5—12)

NAZNANO.

Članem društva "Jutranja Zarja" št. 11 S. D. P. in P. D. v Conemaugh, Pa., se naznana, da se bode vršila prihodnja seja dne 7. decembra točno ob 9. uri dop. Tem potom so vabljeni vsi člani, da se gotovo blagovolijo udeležiti seje, ker bodo volitev novega odbora. Člani, kateri se ne udeležijo seje, plačajo 25c v društveno blagovno.

Z bratiskim pozdravom John Škufera, tajnik. (2x 3&5—12)

SLOV. BRIVCI, POZOR! Iščem izvežbanega slovenskega brivca, ki je zmožen nekoliko angleškega jezika. Delo stalno za poštenega človeka. Plača po dogovoru. Pišite na naslov: Peter Popit, P. O. Box 257, N. Chicago, Ill. (29-11-3-12)

POZOR, SLOVENCI, kateri rabite žito, moko, otrobe, seno itd., oglasite se pri meni, kjer dobite vse po najnižji ceni. Za obilen obisk se priporočam.

Martin Zanna, mlekar, Phone 5000, Gilbert, Minn. Prodajalna je poleg postaje. (4x 1x v t 17-11)

KRETANJE PARNIKOV KEDAJ ODPLUJEJOVIZ NEW YORKA

Parne odpluje:

La Lorraine.....dec. 3 Havre

Lusitania.....3 Liverpool

Finland.....3 Antwerpen

Baltic.....4 Liverpool

Oceanic.....5 Southampton

Pres Lincoln.....6 Hamburg

Columbia.....6 Glasgow

Argentina.....6 Trieste-Fiume

Fr. d'Grosse.....9 Bremen

Neu Amsterdam.....9 Rotterdam

Carpathia.....9 Trieste-Fiume

Niagara.....10 Havre

La Savoie.....10 Havre

Zeeland.....10 Antwerpen

Kais. Aug. Vic. ....11 Hamburg

Martha Washington.....11 Trieste-Fiume

Celtic.....11 Liverpool

New York.....12 Southampton

Rochambœuf.....13 Havre

Prinz Fr. Wilh. ....13 Bremen

Glede cene za parobrodne liste, ki vse druga pojasnila obrnite se na:

Frank Sakser,

82 Cortlandt St., New York City

OGLAS.

Cenjenim rojakom priporočam svoja

NARAVNA VINA

iz najboljšega grozdja.

Lansko rudečno vino po 40c gal., lansko belo vino po 45c gal. in najboljše staro belo vino po 50c gal. 100 proof močan tropinjevec 4½ galone \$12, 10 galon pa \$25.

Vino pošiljam po 28 in 60 gal. Vinarna in distillerija blizu po staj.

Pošljite vsa pisma na:

Stephen Jackse.

Box 161. St. Helena, Cal.

CLEVELAND, OHIO.

Naznani in priporočilo.

Hello Joe, kam pa Georg?

No saj veš kam, k našemu rojaku Marintzelu, kateri je izuren krojč in naš rojake najbolje postreže. Da primere cene, dobro blago in lepo naredi obleko. Zakaj bi hodili k tujeju, ko imamo domačina. Pojd, gremo k Marintzelu, da naročimo obleke in suknje. Saj veš za njegov naslov 5163 Butler St., v sred slovenske naselbine v Pittsburg, Pa.

F. MARINTZEL.

Največ denarja iz

Amerike

nalaga se v

MESTNI HRANILNICI LJUBLJANSKI
v Ljubljani v Prešernovi ulici št. 3, Kranjsko.

Denarni promet koncem leta 1912 je znašal nad . . . . . 660 milijonov kron.

Hranilnih vlog nad

42 milijonov kron.

Sprejemata v

